

Бан Милосављевић

Аутори: Немања Шипка, Вук Милић, Ведран Грумуша

Стетислав – Тиса Милосављевић је рођен је 7. септембра 1882. у Нишу. На Митровдан, 8. новембра 1929. године закорачио у Бању Луку и отпочео управљање Врбаском бановином. Наиме, стицајем разних историјских околности, Бања Лука је те, 1929. године, дакле, прије тачно 75 година, постала сједиште

новостворене Врбаске бановине – једне од девет таквих покрајина у ондашњој Југославији. Светислав-Тиса Милосављевић је у нашим крајевима затекао веома тешку ситуацију – по свим критеријумима Врбаска бановина била је најнеразвијенија од свих девет. Међутим, то га није поколебало.

Напротив, Милосављевић је био велики борац и визионар. Одмах је "засукао рукаве" и отпочео са гигантским подухватима какви у цијелој бановини, а нарочито у нашем граду нису запамћени.

За свега четири и по године његове управе у Бановини су изграђене стотине основних школа, мостова, километри и километри путева, отворене су многе привредне, културне и спортске институције.

Општи напредак се нарочито осјетио у бановинској

пријестоници, тј. у Бањој Луци, која је за те четири и по године добила многе репрезентативне објекте и институције које су и данас понос и симболи Бање Луке. Већ до 1. децембра 1931. године изграђена је Банска палата, данашња зграда Градске управе. Ни годину дана касније, на Митровдан 1932. године, свечано је отворен Бански двор, док су 1930. године основани Позориште и Музеј, који су четири године касније добили зграду садашњег Позоришта, храм културе који и данас краси наш град. Сазидано је седам палата за чиновнике у данашњој Алеји светог Саве и код Поште. Тих година изграђен је и хотел "Палас", а дограђен је и модернизован хотел "Босна". Уређен је Градски парк у коме је откривен споменик Петру Кочићу, изграђени су и Соколски дом, те Хигијенски завод. Бања Лука је добила прве асфалтиране улице, основано је Централно бановинско удружење за туризам са 25 локалних, поренуте су "Врбаске новине". Бан Милосављевић је за свог боравка у Бањој Луци много помогао завршетку Храма свете Тројице, који се данас на старом мјесту

обнавња под именом Храм Христа Спаситеља. Бањалучка православна црквена општина изабрала га је да на Спасовдан 1939. године кумује освештавању те цркве. Бан је Бању Луку напустио вечерњим возом 22. априла 1934. године. Локалне власти су планирале да му организују свачани испраћај, али је он – онако скроман какав је био – то одбио, а новац који је био предвиђен за трошкове тог испраћаја дат је по његовој жељи у хуманитарне сврхе. При његовом одласку се, ипак, спонтано окупило око 10.000 грађана, који су од Банског двора до Жељезничке станице (данас Галерија) направили велики шпалир. О том величанственом расанку писале су многе београдске, загребачке, бањолучке и друге новине. Било је и суза. Колико је познато, Светислав Милосављевић је још само једном посјетио Бању Луку. Било је то на Спасовдан, 18. маја 1939. године, када се у Бањој Луци окупило око 20.000 грађана. Многи су били одушевљени што поново виде свог драгог бана, а он је тада дошао да кумује Храму свете Тројице. Умро је у Београду 28. јула 1960. године.

